



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DDI-I-53-02/329/2001/RK

Warszawa, dn. 21 czerwca 2001 r.

DECYZJA nr DDI 29/2001

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz.U. z 31 grudnia 2000 r. nr 122 poz. 1319), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **odmawia wszczęcia postępowania** z wniosku Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego Wilan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przeciwko PKP S.A. w Warszawie w sprawie nakazania PKP S.A. zaniechania stosowania praktyki monopolistycznej określonej w art. 8 ust. 2 pkt 7 ww. ustawy polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez stwarzanie Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu Wilan Sp. z o.o. uciążliwych warunków dochodzenia swoich praw.

UZASADNIENIE

Dnia 22 marca 2001 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wniosek Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego Wilan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwanego dalej również Wilan lub wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko PKP S.A. w Warszawie (zwanego dalej również PKP). Zdaniem wnioskodawcy PKP odmawia indywidualnego ustalania warunków umów przewozu, przez co jednocześnie skazuje na przyjęcie dyktowanych przez siebie ustalanych jednostronnie warunków umów. Wnioskodawca kwestionował w szczególności działania PKP polegające na pobieraniu opłat za sam wjazd pociągu na określona trasę w tej samej wysokości bez względu na to na jakim faktycznie odcinku danej trasy miało miejsce wykonywanie umowy przewozu. Ponadto – jak twierdzi wnioskodawca - taryfy za przewóz towarowy ustalane są na zasadach zupełnej dowolności, przy czym nie ma możliwości ustalenia jednej opłaty za przewóz na całej dłuższej trasie.

W związku z tym, iż złożony przez Wilan wniosek nie był kompletny – m.in. wnioskodawca nie podał jakie przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122 poz. 1319) naruszają kwestionowane działania PKP, organ antymonopolowy zwrócił się w dniu 17 kwietnia 2001 r. o uzupełnienie wniosku. W odpowiedzi, wnioskodawca stwierdził, iż przedstawione we

wniosku działania PKP naruszają m.in. art. 8 ust. 2 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* tj. PKP nadużywa pozycji dominującej na rynku poprzez stwarzanie Wilanowi uciążliwych warunków w dochodzeniu swoich praw.

Biorąc pod uwagę fakt, iż art. 8 ust. 2 pkt 7 ustawy antymonopolowej – jak wynika z jego brzmienia - odnosi się wyłącznie do konsumentów, organ antymonopolowy wskazał w piśmie z dnia 29 maja 2001 r., iż w niniejszej sprawie nie można PKP zarzucić naruszenia tego przepisu. W odpowiedzi na ww. pismo wnioskodawca podtrzymał jednak zarzut naruszania przez PKP art. 8 ust. 2 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Praktyka monopolistyczna z art. 8 ust. 2 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* polega na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez stwarzanie konsumentom uciążliwych warunków w dochodzeniu swoich praw. A zatem z praktyką tą mamy do czynienia w razie spełnienia następujących przesłanek:

- 1) posiadania przez przedsiębiorcę, którego zachowania są kwestionowane, pozycji co najmniej dominującej,
- 2) stwarzanie przez ww. przedsiębiorcę uciążliwych warunków w dochodzeniu praw,
- 3) podmiotami, którym stwarza się uciążliwe warunki w dochodzeniu praw są konsumenci,

przy czym podkreślić należy, iż powyższe przesłanki muszą wystąpić łącznie. A zatem brak którejkolwiek sprawia, iż art. 8 ust. 2 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* nie zostaje naruszony.

W myśl art. 4 pkt 11 ww. ustawy antymonopolowej **konsumentem jest wyłącznie osoba, która zawiera umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio nie związanym z działalnością gospodarczą.**

W ocenie organu antymonopolowego, w niniejszej sprawie stwarzanie przez PKP uciążliwych warunków w dochodzeniu swoich praw – zakładając, że taka sytuacja miała miejsce – z całą pewnością nie odnosi się do konsumentów.

Jak wynika z nadesłanego wniosku Wilan zajmuje się przede wszystkim obrotem węglem. Nabywa węgiel na Śląsku u jego producentów, a następnie sprzedaje go swoim odbiorcom. Przy prowadzeniu swojej działalności korzysta z usług przewozowych PKP. Umowy zawierane przez Wilan z PKP – których to warunki i sposób wykonania są kwestionowane - wiążą się ściśle z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością gospodarczą. Wobec powyższego podmiot ten nie może więc być uznany za konsumenta w rozumieniu przytoczonej definicji, a tym samym nie ma do niego zastosowania art. 8 ust. 2 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

W myśl art. 85 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu, może w drodze decyzji, odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono m.in. zakazu określonego w art. 8 tej ustawy. W związku z tym, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi nadużywanie pozycji dominującej na rynku poprzez stwarzanie konsumentom uciążliwych warunków w dochodzeniu swoich praw - wnioskodawcy nie można uznać za „konsumenta” w rozumieniu art. 4 pkt 11 ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* - organ antymonopolowy uważa za niezasadne wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia art. 8 ust 2 pkt 7 ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeka się jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

p.o. Dyrektora Infrastruktury
Andrzej Graduszyński

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe
WILAN Sp. z o.o.
ul. Fort Wola 22
00-961 Warszawa